

Figuur 8.10 Schematische weergave van segmentale relaties volgens Van Cranenburgh (1999).

Links: organen. Afferente innervatie via truncus sympathicus (1), n. phrenicus (2), nn. pelvici (3) en n. vagus (4). Als regel verlopen prikkels uit ingewanden en/of vliezen via verschillende afferente wegen, zodat ook verschillende niveaus in ruggenmerg en hersenstam bereikt worden. Hypertonie is een zuiver segmentaal reflexverschijnsel. Referred pain wordt gevoeld (hersenen!) in het segmentaal overeenkomende dermatoom of myotoom. NB: de kernen van de n. vagus en n. trigeminus strekken zich tot in het cervicale ruggenmerg uit. Dikke balken: door vrijwel alle auteurs vermeld; dunne balken: door slechts enkele auteurs vermeld. Het schema is samengesteld op basis van gegevens van vele auteurs. L: linkszijdige zones; R: rechtszijdige zones.